

Integratieve kindertherapie

1. Integratieve therapie

De integratieve benadering.

De essentie van verschillende therapiemodellen worden samengesmolten tot een overkoepelend model.

Er wordt gewerkt met zes verklaringsmodellen.

Elk therapiemodel houdt zich bezig met een aspect van het menselijk bestaan.

We gaan niet eenzijdig denken vanuit verklaringenmodellen maar we leren creatief en flexibel alle modellen toe te passen.

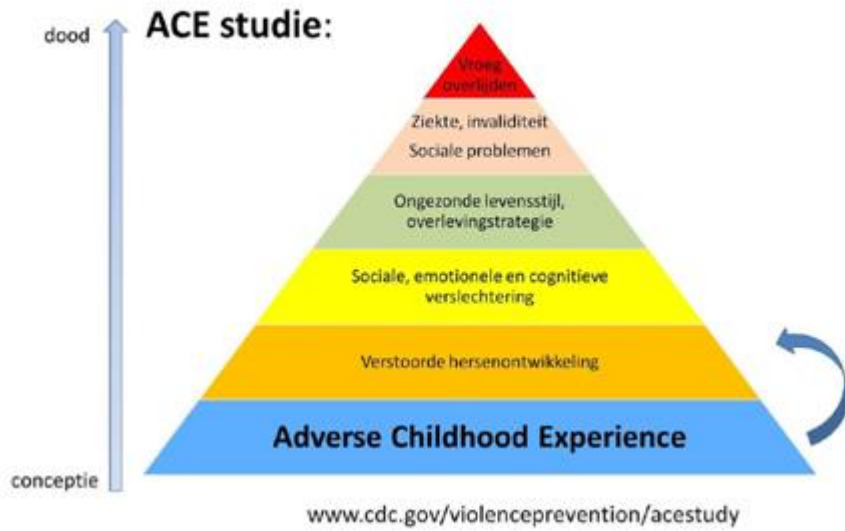
De grootste gemeenschappelijke factor van alle modellen is de mens, het kind.

- Het medisch/fysiek model.
De therapeutische strategie van het medisch model is gericht op het lichaam. De klacht wordt behandeld door de veronderstelde lichamelijke stoornis aan te pakken. Onder invloed van het medische model worden ook psychische klachten behandeld via het beïnvloeden van het lichaam.
- Het gedragsmodel.
Deze therapie richt zich op de samenhang tussen:
-cognities (wat we denken)
-emoties (hoe we ons voelen)
-gedrag (wat we doen).
- Het systeemmodel
Het model richt zich op de wisselwerking tussen twee of meer personen die tot eenzelfde systeem behoren.
- Het transpersoonlijk model.
Dit model richt zich op de spirituele dimensies van het bestaan, de ziel van de mens.
- Het stressmodel.
Het flexibel kunnen oplossen van problemen is essentieel voor de stresstoestand. Als het individu daar niet in slaagt zullen er problemen optreden, die zich zowel manifesteren op gedragsmatig, psychologisch en fysiologisch niveau.
- Het psychodynamisch model
Het theoriemodel richt zich op de innerlijke processen en ziet de mens als een dynamisch krachtenveld. Het zijn deze krachten die samen het beleven en het handelen van de mens vormen (begrip psychodynamisch).

2. Traumatherapie

In de Adverse Childhood Experience Study (ACE Study), die een internationaal onderzoek onder ruim 17.000 personen was, werden negatieve ervaringen uit de kindertijd in kaart gebracht. Deze “traumatische” ervaringen blijken een nefaste invloed te hebben op het psychisch, lichamelijk, neurobiologisch en relationeel functioneren.

De wetenschap van de nadelige jeugdervaringen



In de behandeling van kinderen en adolescenten wordt via een grondig assessment gepeild naar mogelijke traumatische gebeurtenissen.

De klachten worden vanuit deze ontstaansgeschiedenis begrepen.



Een belangrijke uitgangspositie bij het werken met kinderen:

Kind kan het!
Kind weet het!
Kind doet het!

Houding van de kindertherapeut:

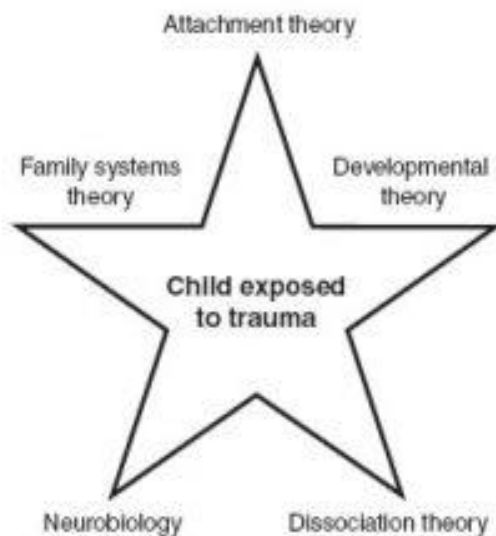
- Contact opbouwen met het kind.
- Respectvolle niet- oordelende houding.
- Empathische reflectie van de interne wereld van het kind.
- Gelijkwaardige relatie neerzetten.
- Creëren van een veilige omgeving.

Behandelmodel

Behandeling is gebaseerd op de Star Model (Waters, 2016)

In de behandeling worden de verschillende stromingen samengevoegd namelijk: de gehechtheidstheorie, de ontwikkelingstheorie, de familiesysteemtheorie, de dissociatietheorie en de neurobiologie.

Star Theoretical Model for assessing and treating childhood dissociation based on five theories



De therapeutisch relatie is een hoeksteen van de behandeling

Procedure:

1. Intake en rapport (eerste gesprek met de ouders)
2. Exploratie en diagnose.
3. Behandelplan en therapie
4. Evaluatie en afronding (gesprek met de ouders)

Ouders:

De ouders worden actief betrokken bij de behandeling in die zin:

Individuele therapie ouder(s)

Waar de ouder aan de slag gaat met zijn persoonlijke onverwerkte traumageschiedenis.

Ouderbegeleiding

De ouders worden in de sessie begeleidt naar het opbouwen van een veilige hechtingsrelatie met het kind.

Ouder-kind therapie:

Er kunnen gezamenlijke sessies plaatsvinden met kind en ouder(s).